

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1941 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. av arbetaren K. A. Andersson tillkommande livränta m. m.

(1:a avd.)

I propositionen nr 78 har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 februari 1941, föreslagit riksdagen medgiva, dels att de i berörda statsrådsprotokoll angivna, av marinförvaltningen förskottsvis bestridda utgifterna å tillhopa 17,656 kronor 62 öre jämte vad marinförvaltningen kan komma att utgiva såsom ersättning för livränta samt förlorad arbetsförtjänst åt arbetaren Karl Anton Andersson för juni 1941 må gäldas av det i riksstaten för budgetåret 1940/41 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter, dels ock att den Andersson jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete tillkommande årliga livränta samt till honom enligt grunderna för Stockholms rådhusrätts utslag den 20 februari 1939 utgående ersättning för förlorad arbetsförtjänst må från och med budgetåret 1941/42 bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., med iakttagande av att å beloppen icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Den 28 juli 1938 påkördes hos Stockholms vattenledningsverk anställda rörarbetaren Frans Josef Wahlström och kommunalarbetaren Karl Anton Andersson under arbete å Kungsgatan i Stockholm av en kronan tillhörig och av Stockholms örlogsvarv disponerad lastbil, förd av värnpliktige vid andra beväringsskompaniet Ernst Evert Malmberg. Därvid åsamkades Wahlström lättare och Andersson vissa svårare kroppsskador.

Sedan Malmberg av Stockholms rådhusrätt genom utslag den 20 februari 1939, som vunnit laga kraft, ådömts straff för ovarsamt förande av motorfordon samt förpliktats utgiva vissa närmare angivna ersättningsbelopp, vilka det ålåge kronan såsom ägare av den ifrågavarande lastbilen att gälda solidariskt med Malmberg, samt kronan i särskild mot kronan anhängiggjord rättegång genom samma rådhusrätts dom den 12 februari 1940, vilken jämväl vunnit laga kraft, förpliktats att till Andersson utgiva visst belopp jämte ersättning för motpartens rättegångskostnader, har marinförvaltningen av under händer varande medel till vissa målsägare utgivit i propositionen angivna belopp.

Med förmälan att medel för slutligt gäldande av de kronan genom ifrågasvarande trafikolycka åsamkade kostnaderna icke finnes disponibla, samt att Malmborg vid utmättningsförsök visat sig sakna utmättningsbara tillgångar, har marinförvaltningen i skrivelse den 14 december 1940 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga ämbetsverket att av sjöförsvarets anslag till extra utgifter disponera ett belopp av 17,608 kronor 37 öre för de ersättningar, som enligt den i det föregående lämnade redogörelsen utanordnats eller komme att utanordnas för tiden till och med den 31 maj 1941.

I utlåtande i ärendet den 4 januari 1941 har *statskontoret* anfört följande:

Statskontoret har under hand från marinförvaltningen inhämtat, att skadade arbetarna F. J. Wahlströms och K. A. Anderssons kostnader för protokollslösen, 48 kronor 25 öre, jämväl gäldats av till marinförvaltningens förfogande stående förskottsmedel. Med hänsyn härtill samt till vad i övrigt i ärendet förekommit får statskontoret uttala, att ämbetsverket icke finner anledning till erinran mot att marinförvaltningen bemyndigas att från sjöförsvarets anslag till extra utgifter utbetala de genom i ärendet omförmälda olyckshändelse intill den 31 maj 1941 uppkommande kostnader, högst (17,608: 37 + 48: 25 =) 17,656 kronor 62 öre. Statskontoret vill i anslutning härtill framhålla, att beträffande livränta ävensom ersättning för mistad arbetsförtjänst för tid efter den 1 juli 1941 framställning torde böra göras hos innevarande års riksdag att för sagda ändamål få anlita det under XII huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till diverse pensioner m. m.

Departementschefen har för egen del i ärendet anfört följande:

Då enligt från marinförvaltningen inhämtad uppgift sjöförsvarets anslag till extra utgifter med hänsyn till redan verkställda och under återstoden av innevarande budgetår påräkneliga utbetalningar icke lämnar tillgång till täckande av de av marinförvaltningen förskottsvis utgivna ersättningsbeloppen, torde ifrågasvarande belopp, 17,656 kronor 62 öre, jämte vad marinförvaltningen kan komma att jämlikt förenämnda grunder utgiva såsom ersättning för livränta och förlorad arbetsförtjänst åt Andersson för juni 1941, böra bestridas från det för innevarande budgetår å riksstaten uppförda förslagsanslaget för oförutsedda utgifter. Härtill torde riksdagens medgivande böra inhämtas.

Vad beträffar sättet för bestridande av den till Andersson jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete utgående livräntan samt den honom jämlikt grunderna för Stockholms rådhusrätts förenämnda utslag den 20 februari 1939 tillkommande ersättningen för förlorad arbetsförtjänst för tiden från och med budgetåret 1941/42, torde på sätt statskontoret föreslagit av riksdagen böra utverkas medgivande, att ifrågasvarande ersättningar må gäldas av anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. Såsom tidigare i likartade fall ägt rum bör föreskrift meddelas därom, att å ersättningsbeloppen icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Utskottet.

Under hänvisning till vad departementschefen i ärendet anfört finner sig utskottet böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva,

a) att de i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 februari 1941 angivna, av marinförvaltningen förskottsvis be-

stridda utgifterna å tillhoppa 17,656 kronor 62 öre jämte vad marinförvaltningen kan komma att utgiva såsom ersättning för livränta samt förlorad arbetsförtjänst åt arbetaren Karl Anton Andersson för juni 1941 må gäldas av det i riksstaten för budgetåret 1940/41 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter,

b) att den Andersson jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete tillkommande årliga livränta samt till honom enligt grunderna för Stockholms rådhusrätts utslag den 20 februari 1939 utgående ersättning för förlorad arbetsförtjänst må från och med budgetåret 1941/42 bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., med iakttagande av att å beloppen icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Stockholm den 18 mars 1941.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 45.
